

Hayat Şarkısı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Şubat 2016

Hiçliğin mertebesinde vakur bir gölgenin
Tasavvuru kadar nedensiz bir serzeniş iken rast geldiğim;
Bir tümcenin nazarında sefil bir heceyim sadece:
Seslenirken ötelerden tanımsız bir ses meylettiğim
Ve haykıran ismimi tek bir hecede.

Gülümsemelerden ibaret olmalı
Bastran onca hezeyanı tek kalemde silen
Ve en asil yörünge iken kaybolduğum.
Dinen bir rehavete tekabül eden gözyaşlarım:
Belli ki rahmet ve şükür yüklü tek meziyet
Yine insanlığın çağrısı:
Acıların yüzü suyu hürmetine
Tek selamı yüreğe hapseden
Ve isli bir günü bile tevekkül bilip,
Gönülsüz bir aşk kadar yükü yüreğin iken
En asil hutbe.

Şakıyan bülbülün en nazenin tınısı şu hayat şarkısı,
Sefilliğin bile aşka bulaştığı bir rötuş
Ve çalakalem yaşadığım döngünün haznesinde
Yıgılı ne çok izlek:
Bir kelimde hayat bulan
Ve anlık bir isyanda günaha boyanan.

Kayıp ve dingin mademki çalıntı bir hayat,
Özlemin yankısı ile yürekten can bulan.
Gönül gözümün rağbet ettiği nasıl bir tevafuk ise
Resmettiği Yaratanın
Ve içinden çıkmadığım kuyunun sarnıcında
Asılı bir yürek kadar asil bir zerreden ibaret
Şu gönül teknesi.

Zıvanadan çıkmış bir kez şu rahvan ve yoksun imgeler,
Rast geldiğim bu aşk mı yoksa

Dünü yâd eden?